

תאריך: 24/8/03

הי סבא יקר.

אני נמצאת כרגע באמריקה הרחוקה ואתה הפלגת עד אלי
בחלומי.

נפגשנו בזיכרון יעקוב כשאמא לקחה אותך לטיול קטן.
הייתי עם אבא, נעמה, נדב וענבר בהליכה ספורטיבית ואתה
הייתה לבוש בהדר – מדים שחורים עם כפתורי זהב. כולך
הילה ועינך אור, סולח על השנים האחרונות בהן לא היינו
איתך, ומבט של ברכה לחיים טובים ומאושרים. ואז דיברנו
קצת ואני חיבקתי אותך והרגשתי שזהו החיבוק האחרון, אז
חיבקתי אותך חזק יותר וכשניפרדנו הדמות שהימשכה איתך
את הטיול הייתה זלילה שהייתה נראת כבת 20 – כמו שאני
זוכרת אותה מהתמונות ומהילדות.

למחרת סיפרתי לאבא ולאמא על החלום. קצת נבהלתי ממנו אך
הרגשתי שאתה הולך למקום טוב יותר, מאושר, שלם וטוב לב.
סבא יקר, סליחה שזו הזדמנות גרועה להודות לך על אהבתך
ולהביע את הערכתי למי שהיית. אדם כחם נבון וצנוע, מלא
שימחת חיים ובדיחה.

לא אשכח את העוגות המפוארות שרק אתה ידעת את המתכון
המאולתר - מעוגת גבינה פשוטה ועד עוגת שוקולד מצופה

במרצפן עם קישוטים ליום ההולדת. על סופי שבוע שישנתי
אצלך ואצל סבתא גרטה ועל ארוחות השבת.
מודה על העונג שנפל בחלקי לגדול לצידך ועל שאני נפרדת
ממך עכשיו כשאני כבר יותר גדולה ומוכנה.
עצוב לי על השנים האחרונות שסבלת במחלתך ומקווה
שאלוהים גאל אותך מייסורים.
מתפללת שנשמתיך תיפרח במקום אחר כי מגיע לה אחרי הדרך
הארוכה שעברת:

- ילדות בגרמניה
- שואה
- פליט
- הקמת המדינה
- חיים לא קלים לצידה של סבתה עם מחלתה.
- ולבסוף המחלה שלך, וכל זאת ללא מילת תלונה.
- תמיד שמרת על החיוך וכך נפרדת מימני – לא מזמן בחלומי.
אוהבת, זוכרת ולעולם לא אשכח!

שלך נגה

24.8.2003